

[Stats- og udenrigsministeren.]

Vi gennemførte for en halv snes år siden meget liberale afskrivningsregler, og man må ikke misforstå de meget moderate korrektioner, der nu finder sted af disse afskrivningsregler, som om afskrivningsreglerne sættes til, det gør de jo ikke, den allerstørste del af dem fortsætter og skal fortsætte, fordi vi givet betragter det som et stykke positiv erhvervs politik, der vel har været medvirkende til, at næppe nogen andre industrialiserede lande i Vesteuropa i de senere år har haft så stærke stigninger i investeringerne, som Danmark har haft.

Skattereformen bør vel også nævnes i denne forbindelse. Netop de erhverv, der skal konkurrere med producenterne i fællesmarkedslandene, vil mærke, hvilken afgørende betydning det har, at den almindelige vareafgift, vi vælger i Danmark, merværdiafgiften, er sådan indrettet, at eksportører undgår afgiften af deres råvarer og halvfabrikata, og at også produktionen for hjemmemarkedet undgår den indirekte afgiftsbelastning, som ellers ville stille den vanskelig i konkurrencen med de varer, der frembydes fra andre lande. Det er gjort op, at den indirekte belastning ved engrosomsen udgør ca. 800 mill. kr. om året — det er altså ikke noget lille beløb eller noget lille problem, der her er tale om. Den form for en almindelig vareomsætningsafgift, vi har valgt, er da også en form, som vi ved fællesmarkedslandene principielt stiler henimod.

Noget lignende gælder vel kildeskatten. Ved kildeskattens indførelse får Danmark en form for direkte beskatning, som er bedre tilpasset til skattesystemet i de lande, vi måske skal være i fællesmarked med, end det gammeldags system, vi tidligere havde, med en skattefradragsregel, gennemført på en måde, som vel næppe noget andet land kendte.

Man må tage disse ting i betragtning. Vi har gennemført en økonomisk politik og en skattepolitik, der i høj grad forbereder Danmarks vej ind i et bredt europæisk samarbejde.

Man kunne jo også nævne, hvad der gennem love, gennemført i dette folketingsår, er gjort for at fremme en mere moderne struktur i landbrugserhvervet — det må dog også tælle med — eller f. eks. de land-

brugsstøtteordninger, vi nu søger videreført, og som sikrer et kreaturhold af en betydelig størrelse. Der var i øvrigt et af dette tings medlemmer — han havde for ikke ret længe siden ordet for en kritisk bemærkning — der var så venlig, da vi aftalte landbrugsstøtteordningernes videre udformning, at give mig blomster i den anledning; så helt galt kan det vel ikke være.

Denne erhvervsfremmende politik skal føres videre, og vi vil forhandle frit til alle sider i folketinget; regeringen er ikke bundet til en bestemt politik, og regeringen udelukker ikke noget parti fra at deltage i dette samarbejde.

Så er der spørgsmålet om jordlovgivningen, der er rejst fra flere sider, først og fremmest af hr. Hilmar Baunsgaard. Jeg tror, at der bliver behov for en dansk lovgivning til beskyttelse af de danske naturværdier, af dansk jord, mod uønsket erhvervsmæssig udnyttelse fra såvel danske som andre landes statsborgeres side. Men det er jo ikke et spørgsmål, vi skal løse i dag; det er heller ikke rejst på den måde. Regeringen har, som det blev nævnt i markedsministerens redegørelse, et udvalg, der behandler hele dette spørgsmål, og regeringen vil fremsætte lovforslag i fortsættelse af dette arbejde i det omfang, der er behov for det. Der vil være tid til en grundig behandling af disse spørgsmål, og atter på dette område agter regeringen at forhandle med alle tingets partier.

Jeg tror, der har været nogle misforståelser omkring udtalelserne i forbindelse med den tyske udenrigsminister Willy Brandts besøg. Jeg har ikke taget mig tid til at finde pressereferaterne fra den pågældende pressekonference frem, men det ville undre mig, hvis den tyske udenrigsminister ved den lejlighed havde udtalt sig om dansk lovgivning. Derimod er det helt sikkert, at jeg ved den lejlighed udtalte, at jeg var overbevist om, at 1959-loven dækker, for så vidt angår ikke-erhvervsmæssige køb; men hvilken lovgivning vi behøver for at dække de erhvervsmæssige køb, f. eks. af landbrugsejendomme, det kan vi ikke svare på i dag; det kræver en nærmere undersøgelse og en behandling, som vil finde sted på den måde, hvorpå lovforslag behandles i folketinget.

Hr. Hilmar Baunsgaard rejste spørgs-